

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej starostlivosti súdu o maloleté dieťa **A. H.**, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov **Bc. J. H.**, bývajúceho v P., a **K. H.** bývajúcej v B., v konaní **o návrhu otca maloletého A. na zníženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 34 P 114/2011, o dovolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2013 sp.zn. 13 CoP 92/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 23. augusta 2012 č.k. 34 P 114/2011-93 zamietol návrh otca maloletého A. H. na zníženie výživného na maloletého, ktoré mu bolo určené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 30. marca 2010, č.k. 8 C 119/2009-128 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. septembra 2010 sp.zn. 16 Co 158/2010 vo výške 125 € mesačne. Po vykonaní dokazovania mal za to, že od tejto poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti neprišlo na strane pomerov otca maloletého k takej zmene, ktorá by, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletý A. je o tri roky starší, odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 29. januára 2013 sp.zn. 13 CoP 92/2012 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu záveru a s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. sa plne stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa, vrátane jeho odôvodnenia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletého dieťaťa dovolanie, v ktorom namietal, že sa toto rozhodnutie zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci, žiadal ho preto zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v dovolacom konaní.

Súd prvého stupňa oznámením zo dňa 26. februára 2012 poučil otca maloletého dieťaťa, že v zmysle znenia § 30 O.s.p., je možné ho odkázať so žiadosťou o právne zastúpenie na Centrum právnej pomoci, a na základe týchto skutočností ho i odkázal na Centrum právnej pomoci Žilina, keď v odpovedi uviedol i celú presnú kontaktnú adresu. Následne listom zo dňa 20. marca 2013 požiadal súd Centrum právnej pomoci Žilina o oznámenie, či otec maloletého dieťaťa požiadal o ustanovenie právneho zástupcu.

Centrum právnej pomoci Žilina oznámilo súdu elektronicky dňa 27. marca 2013, že žiadateľovi už raz nebolo vyhovené, pretože nespĺňal podmienky na poskytnutie právnej pomoci, súčasne bol vyzvaný, aby preukázal zmenu v príjmových podmienkach, aby sa bolo možné zaoberať jeho novou žiadosťou, avšak opakovaná žiadosť z jeho strany nebola podaná.

Dňa 10. apríla 2013 súd prvého stupňa opakovane upozornil dovolateľa na splnenie podmienok dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.

Dovolateľ uviedol, že Centrum právnej pomoci opakovane jeho žiadosti nevyhovelo a advokáti, na ktorých sa obrátil, ho zastupovať odmietli.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

Otec maloletého dieťaťa však napriek súdnej výzve nezaložil do spisu plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, potom ako mu bolo oznámené, že nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci.

V dôsledku uvedeného zostal nedostatok uvedenej osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený do vydania tohto uznesenia dovolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preto konanie o jeho dovolaní zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti (ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2013

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová